

A Kúria szemén köpte saját magát, a Legfőbb Ügyész álláspontja sem érdekelte.

Az ingó értékesítések üzletszerűsége kérdésében 2012. decemberében született meg az első Kúria ítélet, melyben a Kúria rögzítette, hogy az üzletszerűséghez három feltételnek kell egyidejűleg teljesülnie.

„Az ingó vagyontárgy üzletszerű értékesítésére egyedi szabályt alkotott a jogalkotó, azt önálló tevékenységből származó jövedelemként határozta meg. Ennek megvalósulásához azonban feltételeket szabott:

- 1. Az átruházásnak ellenérték fejében kell megtörténnie;*
- 2. a magánszemélynek az Art. 16. §-a alapján az általános forgalmi adó hatálya alá szabályszerűen be kell jelentkeznie;*
- 3. adólevonási jogának meg kell nyílnia, vagyis az alanyi adómentesség határát át kell lépnie.*

A fenti feltételek együttes megvalósulása esetén minősül az ingóértékesítés üzletszerűnek az Szja. törvény 58. § /8/ bekezdése szerint. Ebben a kérdésben a Kúria tehát osztja a felperesi álláspontot.”

Ezt követően viszont az első Kúria-döntés az általános jogelvekből azt vezette le, hogy a három feltétel együttesen úgy is teljesül, ha abból az egyik – szabályszerű bejelentkezés – nem teljesül. Ez a „jogászkodás” nyilvánvalóan ellentétes a matematikai logika alapvető szabályaival. Ezt a nyilvánosság előtt szóvá tettem. A következő ügyemben a Kúria 5 tagú tanácsa már úgy döntött, hogy ha a három feltételből nem teljesül a szabályszerű bejelentkezés, akkor nem minősül üzletszerűnek az ingó értékesítés. A két döntést követően jogegységi tanács alakult. A Legfőbb Ügyész írásbeli nyilatkozatot tett, melyben tulajdonképpen megerősítette a második Kúria-döntésben foglaltakat. A két Kúria-döntésben 6 Kúria-bíró vett részt plusz a Legfőbb Ügyész véleménye is az volt egybehangzóan, hogy legalább az alanyi adómentes határig nem üzletszerű az ingó értékesítés. Ilyen előzmények után született meg a jogegységi döntés, ami egyszerre meglepő és mulatságos. A jogegységi tanács mindkét Kúria ítéletből a kisemberek számára hátrányos részt tekintette „jogegységnek” és úgy döntött, hogy az üzletszerűség három feltétele akkor is teljesül, ha abból kettő nem teljesül. A nyilvánvalóan részrehajló döntés hátterét is érdemes feltárni. A második Kúria-döntés alapítéletét dr. Kopinja Mária bíró, volt APEH jogász (!) hozta. Ő most a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság Elnöke. Ennek jogelőde posztját töltötte be Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet Kúria bíró. Ő lett a jogegységi tanács előadó bírója. Így korábbi kolléganője és az APEH-NAV véleményét nyomta keresztül 6 Kúria-bíró, a Legfőbb Ügyész és számos szakember véleményével szemben. A jogegységi tanácsban „új arc” az előadó bírón

kívül csak Dr. darák Péter a jogegységi tanács elnöke és Dr. Sperka Kálmán bíró volt. Tehát 3 Kúria-bíró kisebbségi véleménye érvényesült az egységes joggyakorlat keretében 6 másik Kúria-bíró és a Legfőbb Ügyész álláspontjával szemben. Nem éppen demokratikus döntés. De legalább szakmai lenne. De a kifejtettek alapján alapvető matematikai összefüggéseket sért a jogegységi döntés.

Mit jelent ez a gyakorlatban, hogyan érinti ez a kisembert?

A Kúria jogegységi döntése alapján, ha a nagymama ezért köt két hónapon keresztül egy pulóvert, hogy azt később eladja, akkor ez a Jogegységi (?) döntés szerint gazdasági tevékenység, mert bevétel elérésére irányuló tartós tevékenység. Emiatt a nagymamának adószámot kellett volna kérnie, ha meg akarja úszni az áfa fizetést és a különböző bírságokat. Akár 200 ezer forint mulasztási bírsággal sújtható, mert adóköteles tevékenységet adószám nélkül végzett. Számla-, nyugtaadási kötelezettség elmulasztása miatt akár 1 millió forint bírsággal sújtható, utólagos ellenőrzés keretében megállapítható az áfa fizetési kötelezettsége, 200%-os mulasztási bírság mellett. Az itt felvetettek nem fikciók, mert a NAV megszállva az aukciós portálokat, próbavásárlás után ehhez hasonló megállapításokat tesz. Ha ehhez hozzávesszük, hogy a NAV ilyen esetekben tömegével tesz büntető feljelentést is, akkor azt mondhatjuk, hogy a Kúria a többségi vélemény, a szakértelem kizárásával szentesítette a már kialakult adóhatósági diktatúrát.

Az ügy azonban még nem zárult le. A jogegységi döntés csak azt mondja ki, hogy a magánszemély adószám nélkül adóalannyá vált. De mi az adekvát jogszabály. Erről az Art. 108.§ (7) bekezdése rendelkezik. *„Ha az adózó az adóköteles bevételszerző tevékenységét az adóhatóságnak bejelenteni elmulasztotta ...”* A bíróságoknak ezen jogszabály mentén kell majd döntést hozni mindaddig, amíg a NAV rá nem bírja a Kúriát egy újabb jogegységi döntésre: ezt a jogszabályhelyet sem lehet alkalmazni.

Angyal József okleveles adószakértő, igazságügyi adó- és járulékszakértő

www.angyalado.hu